

Forslaget medfører følgende lempelser i forhold til den hidtidige skala:

Arveloddens størrelse kr,	Afgift efter gældende lov kr,	Afgift efter lovforslaget kr,	Lempelse kr,
100.000	4.640	40	4.600
200.000	13.640	10.640	3.000
300.000	25.640	23.640	2.000
400.000	37.640	36.640	1.000
500.000	49.640	49.640	0

Til § 1, nr. 2.

Efter arveafgiftslovens § 11, stk. 3, 2. pkt., skal der ikke ske nogen stempung af dokumenter, som udstedes til statskassen som led i en henstandsordning med hensyn til arveafgift af fast ejendom. Hjemmelen for denne stempelfrihed findes nu i § 80 i stempeloven (lov nr. 174 af 30. april 1969), og bestemmelsen i arveafgiftsloven må kunne udgå.

Til § 1, nr. 3.

§ 12, stk. 1, 1. og 2. pkt., i den gældende arveafgiftslov indeholder forskellige regler om afgiftspligtens bortfald, bl. a. i tilfælde, hvor arvingen dør inden 6 måneder efter afgiftspligtens indtræden, således at den arvede formue påny falder i arv. Der svares i så fald kun én gang arveafgift, og det bestemmes, at hvis midlerne overgår til en person, der er nærmere eller fjernere i slægt med første arving, end denne er med arvelader, betales den højeste af de to arveafgifter.

De nævnte regler er temmelig komplicerede, og de har vist sig vanskelige at administrere. Forslaget tager sigte på at få gennemført en forenkling. Ligesom hidtil skal der i de omhandlede tilfælde kun svares én arveafgift, men det er efter forslaget altid afgiften som følge af den seneste af de to arveovergange, der skal betales. Det bestemmes således, at afgiftspligten altid skal bortfalde, hvis arvingen dør inden 6 måneder efter afgiftspligtens indtræden. Det samme skal gælde, når erhververen af et fideikommiss eller anden indtægtsnydelse, som er afgiftspligtig efter § 4, litra c, i arveafgiftsloven, dør eller fratræder besiddelsen eller indtægtsnydelsen, inden der er forløbet 6 måneder fra afgiftspligtens indtræden.

Fristen på 6 måneder regnes som nævnt fra tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Afgiftspligtens indtræden er nærmere fastlagt i § 10 i arveafgiftsloven.

Til § 1, nr. 4.

Den foreslåede ændring hænger sammen med forslaget under § 1, nr. 7. Under nr. 7 foreslås de

detaljerede regler i arveafgiftslovens § 20 om ansættelsen af værdien af brugs- og indtægtsnydelser erstattet med en generel bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler om disse værdiansættelser.

Til § 1, nr. 5.

Ændringen er redaktionel.

Til § 1, nr. 6.

Efter den foreslåede bestemmelse skal den indkomst- og formueskat, der pålignes boet, samt de passivposter, som fastsættes efter kildeskattelovens § 33A til udligning af arvingens, ægtefællens eller legatarens eventuelle fremtidige skattetilsvær, fradrages ved opgørelsen af den afgiftspligtige beholdning.

Der er med hensyn til fradrag af boets indkomst- og formueskat ikke tale om nogen ændring i forhold til hidtil gældende regler. Efter arveafgiftslovens § 16, stk. 2, kan boet fradrage alle de byrder, som påhviler den efterladte formue, samt alle omkostninger, som er forbundet med dennes erhvervelse, og boets indkomst- og formueskatter har hidtil været anset for omfattet af disse fradragsregler. Skifteafgiften vil som hidtil kunne fradrages som omkostning i boet.

For passivposterne bestemmes det allerede i kildeskattelovens § 33A, stk. 1, at de skal tages i betragtning såvel ved bodelingen som ved arveafgiftsberegningen. Det er med henblik på den videre lovtekniske gennemførelse af denne sidste bestemmelse, at der nu stilles forslag om ændring af arveafgiftslovens § 16.

Gennem indrømmelsen af fradragsret for beregnede passivposter er der ikke tilsigtet nogen videregående ændring af den almindelige regel om, at der i boet ikke kan fradrages udgifter, som er afhængige af en mere eller mindre uvis begivenheds indtræden.

Til § 1, nr. 7.

Bestemmelserne i § 1, nr. 7 (arveafgiftslovens §§ 17-20), omhandler de værdier, som skal lægges til grund ved arveafgiftsberegningen. Som omtalt i de indledende bemærkninger sætter den gældende arveafgiftslov ingen tidsmæssige grænser for det offentliges adgang til at revidere arveafgiften og specielt de værdier, der er lagt til grund ved arveafgiftsberegningen. Under kildeskatteordningen og den kommende dødsbøbeskatning får værdiansættelsen i boet imidlertid øget skattemæssig betydning. Ændringer lang tid efter boets slutning vil derfor på højst uheldig måde komme til at virke ind på beskattningen af både boet og arvingerne. Det gælder